

Κανένα δεν θά 'βλέπαμε σταυρατό φεῶ,
μήτε θά 'γνωρίζαμετε με τόν 'Ετήρι Πασσά,
κι' ἕνα μονάχα ξαφνικό μπορούσε νά μᾶς φέρη
πῶς ὁ παππούλης θάκοθε καί τᾶλλο του· τὸ χέρι.

Τὰ περασμένα 'πίρασαν, σκαμπούγα Γερμανε,
χάρται μαχῶν δὲν στρώνονται ἄν πρὶν 'σὺν καφφεῖν,
κι' ὁ σύμμαχος ὁ Πατισῶχ, πού τυχερὸς ἔφραη
'στῆς τύχης τὰ γυρίσματα,
βαρρῶ με τοὺς παρῶδες μᾶς πῶς σήμερα σου κάνε
παράταις καί χαρίσματα.

'Πές νά χαρίση κι' εἰς ἐμὲ καμμία ταμπανέρα
καί νά γενῶ Κισλόραγας τῶν χαρεμένων μιά μέρα,
'πές του νά δώσῃ τ' 'Ορμανί κι' ἐμὲ τοῦ Φασουλῆ,
πού τώρα τὴν ἄζιαν του τὴν ἐκτιμῶ πολὺ.

Φέρε με 'μπροσ' σ'ὸν Πατισῶχ μὲ τόσα μούτρα ζῆνα
καί συστήσῃ με γιὰ Ρωμῶρ, γιὰ Βαυαρῶ, γιὰ Πρώσο,
'πές συμμαχία μυστικῆ νά κάνῃ καί μ' ἐμένα,
κι' ὁ Ράλλης ἂν τὴν ἔρχισῃ μὲ γῶ νά τὴν τελειώσω.

Καί τώρα σὺν Χατζῆς θά πᾶς 'σ'οὺς τόπους τοῦ ἁγίου
νὰ ληροσῆσῃ πρὸς κερὸν θριάμβου ἐπιγείου.
Πήγαινε μὲς 'στὰ χῶμασα νά δεθῆς ἐκείνα,
καί τῆς 'Αγίας Βηθελεμ τὸ σπῆλαιον προσκίνα,
πού μέσα νῆπιον θαρρεῖς καί τώρα πῶς οἰμώζει,
ἀγγέλους ἔκου καί βοσκούς ἐκ βράχων ἀπορῶζων,
καί μὴ ποτε σου ληροσῆς πῶς πάντα θά δεσπόη
τῶν ἐλευθέρων λογικῶν ἢ φάτην τῶν ἄλλων.

Κι' ὅταν ἴδῃς τὸν Ρολγοθά, πού 'σταύρωσαν τὸν Κύριον
καὶ τὸν ἐπότισαν χολαῖς, 'στὴ σταυρικῇ κρεμᾶλα,
μὴ ληροσῆς καί τῆς σκλαβιάς ἐκείνῃ τὸ μαρτύριον
καί πόσο 'ποτισθῆκαμε φορμᾶνι στάλα στάλα.

Κι' ἂν εἰς τῶν Κίδρων ἔξαρνα τὸν γεμάρρον καθίσῃς
μὴ, Καίσαρ, ληροσῆσῃς τὸν
πῶς σταυροφόρος γεμάρρος ἑπιστοτικῶν Τυτάνων
τὰς κέδρους ἐπερῶσσε τῶν ἱερῶν Λιδάων.

Κι' ἂν ἐμῆς χρυσοστόλιτος καί 'στὴν 'Ιερυχ
καί μακροσμένη ἀσπίγγος σ' ἀνατινάθουν ἤχεο,
θυμῶσιν με τῆς ἀσπίγγος ἐκείνης τὴν ἠχώ
τῆς νέας τῆς 'Ιερυχοῦ πῶς ἔπασαν τὰ τεῖχη.

Κι' ὅταν γεμάτος με συγχίσεις
ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτοῦ γυρίσεις,
μὰ τὰ πεσόντα τὰ μεγαλεῖα,
μὰ τοὺς σφύγγατες ἐν Θεσσαλίᾳ,
παρακαλῶ σε, Καίσαρ μεγάλε,
νάλθης 'στὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν,
πού τὴν λαμπρόνι καθὸς τὸ πάλαι
διορμόμισεν ὁ Παρθένος.

'Ἐλα, Στεμμάτων ἦλιε, καί μᾶς 'στῆς συμφορᾶς
καθὸς μᾶς ἦλθεσ κι' ἄλλοτε οὐ γέμουσ καί χαραῖς,

Ἐλα μετὰ τὸν πόλεμον ν' ἔγῃ παντοῦ τί γνώσις,
πάψε, λειοντάρι Πρωσικό, τὸ πρῶτο μουγγρητῶ σου,
Ἐλα μετὰ τὸν πόλεμον ν' ἔγῃ διοργανώσις,
πού θά τῆς πάρης σίγουρα καί Σὺ γιὰ τὸ Στρατό σου.

'Ἐλα με τὴν 'Αράβικη τοῦ Πατισῶχ φορᾶδα
καί με τὸν κυματίζοντα Καίσαρικὸν μανῶνα,
κι' ἂν ἔγῃ κι' ἐμὲν Στρατηγὸ ποῖάτο 'στὴν ἀράδα
νὰ μὴ γελᾶσῃς πανερᾶ, γίλασε κατ' ἴδιαν.

'Ἐλα νὰ 'στῆς τὴν ὄραση μᾶς, γειτόνων 'Βουλῆτην,
ἔλα νὰ πᾶς καί 'στὴν κλεινὴν τῆς 'Ολυμπίας 'Αλτιν,
νὰ 'στῆς κι' ἐκεῖ πῶς κόνιτος
δεῖ ἔμεινεν ἀπὸ τινος.

'Ὅσα κλωνάρια, Καίλερ, τόσα στερημένοι,
κι' ἀκόμη δίχως κόνιτον πλῆθος ἀνδρείων μένει.

'Ἐγὼ, σπαθάτε Καίλερ, ἂν ἦμιον σὺν καί σίνα
κι' ἔχῃ ζυλῆμος Φασουλῆ καί στιχοπλόκος πένα,
μολὶς τὸν τάρον τοῦ Χριστοῦ θά προσκυνῶς 'ἀπόνος
καί τᾶλλα, πού δὲν ἔδωκε τὴν μνήμη των ὁ γρόνος,
μὴ τὴν κυρταν Φασουλῆ, Χριστιανὴν γυναικα,
ἔξερει τί θ' ἀπεράσῃα πρὸς χάριν τοῦ Χαμῆτη;
νὰ 'πῆγαινε 'στὴν Μεδιὰ καί 'στὴν ἁγία Μίκκα
νὰ προσκυνῆσῃ καί τὴ γῆ, πού 'θάβαν τὸν Προφήτη.

**'Απόκριψ' 'Αθηναικὰ
τὰ μάλα γαρφαλιστικὰ.**

'Ἐνθὸς τῆς 'Α κ ρ ο ὀ λ ε ω ς τὰ βλέπετε ἑμπονόρα,
ὁ Πῶν εἰς τὴν 'Α κ ρ ο λ ι ν τὰ περιγράφει τῶρα
μὲ δύναμιν περιτῶν, μ' ὑπερβολὴν τῆν γλώσσαν,
κι' ἄθηκᾶν καταρῶν.

'Απόκριψ' 'Αθηναικὰ, σπουδαῖον κάθε νοῦς
μὲ κατὶ τύπους, πού 'μπροσῆ- τοῦς βλέπει ζωντανούς,
καί παρελαύνουσι πρόσωπα τῆς κοινῆς τῶσα
κι' ἀκούσ νὰ λίγε στανάδῳ ὁ
'σπουδῶς ὁ Πῶν ἀθηνῶν, ἂν ἀφροῖν
δάδολος τετραπῆρατος, πού τάχει τετρακόσασ.

**Καί καρποδαῖς ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.**

'Ἐὼν Πανακῶν τὸν ἔθρονον, πρὶν Βεδοθεῖον Σέδη,
θαυμαστόν Πανακτοῖδον κλειστότατον εἰς εἶδη,
κτίμα Χριστὸν Γεωργίου καὶ τοῦ Γεωργίου Κοιτῆρα,
κι' ὁ Ρωμῆος θεράπῃ συστάσις ἐπιπέλις των σοῦς κείνι.
Βούτηρ, τῶρα καί πόδα, φήγῃ καί πούτος πρᾶν,
καί ἀσπίδων ποικιλίᾳ μ' ἀφροῖν καὶ καμφορῆνι,
κι' ἕνα μέρος κατ' ἴδιον τὰ μεγάλα εὐστοκί,
καί ἐπαρῶσα γλαυκίδων, τὰ γροῦβιτῆρα, τὰ τραυοῖδα,
κι' ἕνα ρετινῶτο νιπῆρ, πού τὸ πίνεσι κομπούρι
καί μὲ κάμποια ποτῆρα γίνουσι 'Ἐμῆον κι' ὁ μῆσοῦ.

'Αναγγέλλομαι πρὸς γῶνι ἀφροῖνον μετὰ τῶν ὄρων
τὸ Κατόστημα τὸ κλέρος φιλιάν ἐλῶν κοιλίαν
τὴν Βασίλῃ Πακαγγῆνην καὶ τοῦ Νίσου τοῦ Σουρῆ,
ἔπει χάριτον κόμης στίμας κι' ἀπορῶν τὸ ἔσορῆ,
'Ἐκεῖ εἴτιμα πού κομῆσῃς, κάθε κῆρμας ἐκλεπῶ,
νὰ μὴ γῆσῃς, ἂν ἂν ἔγῃ, ἂν ἔγῃ, ἂν ἔγῃ,
ἔθρος Βιητγγαλιῶν, ἄφροῖς Βουκοῦν, ἔσορ ὅστ'
καί τὸν 'Αφροῦ κερῶ.